

32004R2073

4.12.2004

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

L 359/1

**REGULAMENTUL (CE) NR. 2073/2004 AL CONSILIULUI
din 16 noiembrie 2004
privind cooperarea administrativă în domeniul accizelor**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 93,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Frauda în Uniunea Europeană are consecințe grave asupra bugetelor naționale și poate conduce la denaturarea concurenței în circulația produselor supuse accizelor. În consecință, fraudă are impact asupra funcționării pieței interne.
- (2) Este necesară o cooperare strânsă între autoritățile administrative ale fiecărui stat membru, responsabile pentru punerea în aplicare a măsurilor adoptate în acest domeniu, în vederea combaterii fraudei în domeniul accizelor.
- (3) În consecință, este necesar să se definească normele în temeiul cărora autoritățile administrative ale statelor membre trebuie să își acorde asistență reciprocă și să coopereze cu Comisia pentru a asigura aplicarea în mod corect a normelor privind circulația produselor supuse accizelor și colectarea accizelor.
- (4) Asistența reciprocă și cooperarea administrativă în domeniul accizelor sunt reglementate de Directiva 77/799/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1977 privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe, al anumitor accize și al impozitării primelor de asigurare ⁽³⁾. Asistența reciprocă și cooperarea administrativă în domeniul

TVA sunt reglementate de Regulamentul (CE) nr. 1798/2003 ⁽⁴⁾.

- (5) Deși acest instrument legal s-a dovedit eficace, acesta nu va putea răspunde noilor imperative de cooperare administrativă ce rezultă în urma integrării economice progresive în cadrul pieței interne.
- (6) Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse ⁽⁵⁾ a introdus, de asemenea, un număr de instrumente de schimb de informații. Procedurile respective vor trebui definite într-un cadru legal de cooperare administrativă în domeniul accizelor.
- (7) Sunt necesare, de asemenea, norme mai clare și mai stricte privind cooperarea între statele membre, deoarece drepturile și obligațiile tuturor părților implicate nu sunt definite în mod satisfăcător.
- (8) Nu există suficiente contacte directe între oficiile locale sau naționale de luptă anti fraudă deoarece practica standard este ca informațiile să fie comunicate între birourile centrale de legătură. Acest fapt conduce la ineficiență, utilizarea insuficientă a măsurilor de cooperare administrativă și întârzieri excesive în comunicarea informațiilor. În consecință, ar trebui să se stabilească contacte mai directe între departamentele administrative pentru a îmbunătăți și a accelera procesul de cooperare.
- (9) De asemenea, este necesară o cooperare mai strânsă deoarece, cu excepția verificării circulației în temeiul articolului 15b din Directiva 92/12/CEE, există puține schimburi automate sau spontane de informații între statele membre. Pentru ca fraudă să fie combătută în mod eficace, schimbul de informații între autoritățile naționale și între aceste autorități și Comisie ar trebui să fie mai intens și mai rapid.

⁽¹⁾ Aviz emis la 1 aprilie 2004 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C 112, 30.4.2004, p. 64.

⁽³⁾ JO L 336, 27.12.1977, p. 15. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2004/56/CE (JO L 127, 29.4.2004, p. 70).

⁽⁴⁾ JO L 264, 15.10.2003, p. 1. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 885/2004 (JO L 168, 1.5.2004, p. 1).

⁽⁵⁾ JO L 76, 23.3.1992, p. 1. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 807/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 36).

(10) În consecință, este necesar un instrument specific în domeniul accizelor, care să încorporeze dispozițiile Directivei 77/799/CEE în acest domeniu. Ar trebui ca acest instrument să se concentreze, de asemenea, asupra zonelor în care cooperarea între statele membre poate fi îmbunătățită prin introducerea și îmbunătățirea sistemelor de transmitere a informațiilor privind circulația produselor supuse accizelor. Acest instrument nu aduce atingere aplicării Convenției din 18 decembrie 1997 privind asistența reciprocă și cooperarea între administrații ⁽¹⁾.

(11) Prezentul regulament nu ar trebui să afecteze alte măsuri ale Comunității pentru combaterea fraudei în domeniul accizelor.

(12) Prezentul regulament încorporează și definește măsurile cuprinse în Directiva 92/12/CEE pentru a facilita cooperarea administrativă între statele membre. Aceste măsuri cuprind evidența agenților economici în cauză și a sediilor și sistemul de verificare a circulației. Prezentul regulament introduce de asemenea un sistem de alertă rapidă între statele membre.

(13) În sensul prezentului regulament, este necesar să se limiteze anumite drepturi și obligații prevăzute de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽²⁾, în scopul protejării intereselor menționate la articolul 13 alineatul (1) litera (e) din directiva respectivă.

(14) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ⁽³⁾.

(15) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume simplificarea și consolidarea cooperării administrative între statele membre, care necesită o abordare armonizată, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și poate, din motive de uniformitate și eficacitate necesare, să fie mai bine realizat la nivelul Comunității, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestor obiective.

(16) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și ține seama de principiile care sunt recunoscute de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

(1) Prezentul regulament stabilește condițiile în care va avea loc cooperarea între autoritățile administrative din statele membre, responsabile pentru aplicarea legislației privind accizele și între acestea și Comisie, pentru a asigura respectarea legislației respective.

În acest scop, prezentul regulament stabilește norme și proceduri care să abilitizeze autoritățile competente ale statelor membre să coopereze și să facă schimb de orice fel de informații care le pot ajuta în vederea evaluării corecte a accizelor.

De asemenea, prezentul regulament stabilește norme și proceduri privind schimbul de anumite tipuri de informații prin mijloace electronice, în special în ceea ce privește comerțul intracomunitar cu produse supuse accizelor.

(2) Prezentul regulament nu afectează aplicarea în statele membre a normelor privind asistența reciprocă în materie penală. De asemenea, regulamentul nu aduce atingere respectării obligațiilor privind asistența reciprocă care decurg din alte instrumente legale, inclusiv acorduri bilaterale sau multilaterale.

Articolul 2

În sensul prezentului regulament:

1. „autoritate competentă” înseamnă autoritatea desemnată în conformitate cu articolul 3 alineatul (1);
2. „autoritate solicitantă” înseamnă biroul central de legătură al unui stat membru sau orice departament de legătură sau funcționar competent al statului membru respectiv care solicită asistență în numele autorității competente;
3. „autoritate solicitată” înseamnă biroul central de legătură al unui stat membru sau orice departament de legătură sau funcționar competent al statului membru care primește cererea de asistență în numele autorității competente;
4. „birou central de legătură” înseamnă biroul desemnat în temeiul articolului 3 alineatul (3), a cărui principală responsabilitate sunt contactele cu alte state membre în domeniul cooperării administrative;

⁽¹⁾ Actul Consiliului din 18 decembrie 1997 (JO C 24, 23.1.1998, p. 1).

⁽²⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

⁽³⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

5. „departament de legătură” înseamnă orice birou, altul decât biroul central de legătură, având o competență teritorială specifică sau o responsabilitate operațională specializată, care a fost desemnat de autoritatea competentă în temeiul articolului 3 alineatul (4) pentru a schimba în mod direct informații pe baza prezentului regulament;
6. „funcționar competent” înseamnă orice funcționar care poate face schimb direct de informații pe baza prezentului regulament, fapt pentru care a fost desemnat în conformitate cu articolul 3 alineatul (5);
7. „birou pentru accize” înseamnă orice birou în care pot fi realizate unele dintre formalitățile prevăzute de normele privind accizele;
8. „schimb automat ocazional” înseamnă comunicarea sistematică a unor informații predefinite, fără o cerere prealabilă, către un alt stat membru, de îndată ce informațiile respective devin disponibile;
9. „schimb automat regulat” înseamnă comunicarea sistematică a unor informații predefinite, fără o cerere prealabilă, către un alt stat membru, la intervale regulate prestabilite;
10. „schimb spontan” înseamnă comunicarea ocazională, fără o cerere prealabilă, a unor informații către un alt stat membru;
11. „sistem computerizat” înseamnă sistemul computerizat pentru monitorizarea circulației produselor supuse accizelor, stabilit prin Decizia nr. 1152/2003/CE ⁽¹⁾;
12. „persoană” înseamnă:
- (a) o persoană fizică;
- (b) o persoană juridică sau
- (c) în cazul în care legislația în vigoare prevede acest lucru, o asociație de persoane recunoscută ca având capacitatea de a efectua acte juridice, dar fără a avea statutul legal de persoană juridică;
13. „prin mijloace electronice” înseamnă prin utilizarea unui echipament electronic pentru prelucrarea (inclusiv comprimare digitală) și stocarea datelor, și prin utilizarea transmisiei prin fir a transmisiei radio, a tehnologiilor optice sau a altor mijloace electromagnetice;
14. „număr de identificare” înseamnă numărul prevăzut la articolul 22 alineatul (2) litera (a) din prezentul regulament;
15. „număr de identificare TVA” înseamnă numărul prevăzut la articolul 22 alineatul (1) literele (c), (d) și (e) din a șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri – sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată: bază unitară de stabilire ⁽²⁾;
16. „circulație intracomunitară a produselor supuse accizelor” înseamnă circulația între două sau mai multe state membre a produselor supuse accizelor, pe baza măsurilor de suspendare a accizelor în sensul titlului III din Directiva 92/12/CEE sau a produselor supuse accizelor, introduse pe piață în vederea consumului în sensul articolelor 7-10 din Directiva 92/12/CEE;
17. „anchetă administrativă” înseamnă toate controalele, verificările și alte acțiuni pe care funcționarii sau autoritățile competente le întreprind în exercitarea îndatoririlor lor, în scopul de a asigura funcționarea corectă a legislației în domeniul accizelor;
18. „rețea CCN/CSI” înseamnă platforma comună care are la bază rețeaua comună de comunicație (CCN) și interfața comună a sistemului (CSI), concepută de Comunitate pentru a asigura toate transmisiile prin mijloace electronice între autoritățile competente în domeniul vamal și fiscal;
19. „accize” înseamnă taxele reglementate de legislația Comunității în domeniul accizelor și includ impozitele pe produse energetice și electricitate, în conformitate cu Directiva 2003/96/CE a Consiliului ⁽³⁾;
20. „AAD” înseamnă documentul prevăzut la articolul 18 alineatul (1) din Directiva 92/12/CEE;
21. „SAAD” înseamnă documentul prevăzut la articolul 7 alineatul (4) din Directiva 92/12/CEE.

Articolul 3

(1) Fiecare stat membru informează celelalte state membre și Comisia cu privire la autoritatea competentă pe care a desemnat-o ca autoritate care va aplica dispozițiile prezentului regulament, fie în mod direct fie prin delegare.

(2) Fiecare stat membru desemnează un birou central de legătură căruia îi este delegată responsabilitatea principală privind contactele cu alte state membre în domeniul cooperării administrative. Acesta informează Comisia și autoritățile competente ale celorlalte state membre cu privire la aceasta.

⁽¹⁾ JO L 162, 1.7.2003, p. 5.

⁽²⁾ JO L 145, 13.6.1977, p. 1. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2004/66/CE (JO L 168, 1.5.2004, p. 35).

⁽³⁾ JO L 283, 31.10.2003, p. 51. Directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/75/CE (JO L 157, 30.4.2004, p. 100).

(3) Biroul central de legătură are ca principală responsabilitate schimburile de informații privind circulația produselor supuse accizelor și, în special, este principalul responsabil pentru:

- (a) schimbul de date stocate în evidența electronică prevăzută la articolul 22;
- (b) sistemul de alertă rapidă prevăzut la articolul 23;
- (c) cererile de verificare primite de la alte state membre sau trimise altor state membre, prevăzute la articolul 24.

(4) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru poate, de asemenea, să desemneze departamente de legătură, altele decât biroul central de legătură, în vederea schimbului direct de informații pe baza prezentului regulament. Autoritățile competente se asigură că lista cu aceste departamente este actualizată și pusă la dispoziția birourilor centrale de legătură ale celorlalte state membre în cauză.

(5) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru poate, de asemenea, să desemneze, în condițiile stabilite de aceasta, funcționari competenți care pot face schimb direct de informații pe baza prezentului regulament. În acest caz, autoritatea respectivă poate limita domeniul de aplicare a acestei delegări. Biroul central de legătură are responsabilitatea de a actualiza lista cu funcționarii respectivi și de a pune această listă la dispoziția birourilor centrale de legătură ale celorlalte state membre în cauză.

(6) Funcționarii care fac schimb de informații în temeiul articolelor 11 și 13 sunt considerați funcționari competenți în acest sens, în conformitate cu condițiile stabilite de autoritățile competente.

(7) În cazul în care departamentele de legătură sau funcționarii competenți trimit sau primesc cereri de asistență sau răspunsuri la astfel de cereri de asistență, aceștia informează biroul central de legătură al statului membru respectiv în condițiile stabilite de acesta.

(8) În cazul în care un departament de legătură sau un funcționar competent primește cereri de asistență care necesită o acțiune în afara zonei sale teritoriale sau operaționale, acesta înaintează de îndată cererile respective biroului central de legătură al statului membru respectiv și informează autoritatea solicitantă cu privire la aceasta. În acest caz, termenele stabilite la articolul 8 încep în ziua următoare celei în care cererea de asistență a fost înaintată biroului central de legătură.

Articolul 4

(1) Obligația de a furniza asistență prevăzută de prezentul regulament nu include furnizarea de informații sau documente obținute de autoritățile administrative prevăzute la articolul 1, pe baza unei autorizații sau la cererea autorității judiciare.

(2) Cu toate acestea, în cazul în care o autoritate competentă, în conformitate cu legislația națională, are competența de a comunica informațiile prevăzute la alineatul (1), aceste informații pot fi comunicate în cadrul cooperării administrative prevăzute de prezentul regulament.

Aceste comunicări sunt autorizate în prealabil de autoritatea judiciară, în cazul în care legislația națională impune acest lucru.

CAPITOLUL II

COOPERARE LA CERERE

SECȚIUNEA 1

Cerere de informații și anchete administrative

Articolul 5

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată comunică informațiile prevăzute la articolul 1, inclusiv orice informații cu privire la un anumit caz sau anumite cazuri.

(2) În scopul comunicării informațiilor prevăzute la alineatul (1), autoritatea solicitată efectuează toate anchetele administrative necesare pentru a obține informațiile respective.

(3) Cererea prevăzută la alineatul (1) poate cuprinde o cerere motivată de efectuare a unei anchete administrative specifice. În cazul în care statul membru decide că nu este necesară nici o anchetă administrativă, acesta informează de îndată autoritatea solicitantă cu privire la motivele care stau la baza deciziei sale.

(4) În scopul de a obține informațiile solicitate sau de a efectua ancheta administrativă cerută, autoritatea solicitată sau autoritatea administrativă sesizată de aceasta procedează ca și când ar acționa pe cont propriu sau la cererea altei autorități din statul său membru.

Articolul 6

Cererile de informații și de anchete administrative menționate la articolul 5, se trimit, în măsura posibilului, pe baza unui formular tip adoptat în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 34 alineatul (2). Cu toate acestea, în situațiile prevăzute la articolul 24, documentul standard de verificare a circulației pentru produsele supuse accizelor, prevăzut la articolul 24 alineatul (2) din prezentul regulament, este un formular simplificat de cerere de informații.

Articolul 7

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată îi comunică acesteia toate informațiile relevante pe care le deține sub formă de rapoarte, declarații și orice alte documente sau copii certificate ori extrase ale acestora și rezultatele anchetelor administrative.

(2) Documentele originale sunt furnizate numai în cazul în care acest fapt nu contravine dispozițiilor în vigoare în statul membru în care autoritatea solicitată își are sediul.

SECȚIUNEA 2

Termenul de furnizare a informațiilor

Articolul 8

Autoritatea solicitată furnizează informațiile prevăzute la articolele 5 și 7 în cel mai scurt timp posibil și înainte de trei luni de la data primirii cererii.

Articolul 9

În anumite categorii speciale de cazuri, autoritățile solicitantă și solicitată pot conveni asupra unor termene diferite de cele prevăzute la articolul 8.

Articolul 10

În cazul în care autoritatea solicitată nu poate răspunde unei cereri până la expirarea termenului, aceasta informează de îndată autoritatea solicitantă cu privire la motivele nerespectării termenului și la data la care consideră că va fi în măsură să ofere un răspuns.

SECȚIUNEA 3

Prezența în birourile administrative și participarea la anchetele administrative

Articolul 11

(1) Prin acord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și în conformitate cu modalitățile stabilite de aceasta din urmă, funcționarii autorizați de autoritatea solicitantă pot fi prezenți în birourile în care autoritățile administrative ale statului membru în care își are sediul autoritatea solicitată își desfășoară activitatea, în vederea schimbului de informații prevăzute la articolul 1. În cazul în care informațiile solicitate sunt incluse în documentația la care funcționarii autorității solicitate au acces, funcționarii autorității solicitante primesc copii ale documentelor care conțin informațiile solicitate.

(2) Prin acord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și în conformitate cu modalitățile stabilite de aceasta din urmă, funcționarii desemnați de autoritatea solicitantă pot fi prezenți în timpul anchetelor administrative în vederea schimbului de informații prevăzute la articolul 1. Anchetele administrative sunt efectuate exclusiv de către funcționarii autorității solicitate. Funcționarii autorității solicitante nu își exercită competențele de control conferite funcționarilor autorității solicitate. Cu toate acestea, aceștia pot avea acces în aceleași clădiri și la aceleași documente ca și aceștia din urmă, prin intermediul acestora și numai în scopul anchetei administrative efectuate.

(3) Funcționarii autorității solicitante prezenți în alt stat membru, în conformitate cu alineatele (1) și (2), trebuie să fie în măsură să prezinte în orice moment o împuternicire scrisă care să specifice identitatea și calitatea lor oficială.

SECȚIUNEA 4

Controale simultane

Articolul 12

În vederea schimbului de informații prevăzute la articolul 1, două sau mai multe state membre pot conveni să efectueze controale simultane, fiecare pe teritoriul propriu, cu privire la situația referitoare la accize a uneia sau mai multor persoane care prezintă interes comun sau complementar, ori de câte ori aceste controale par să fie mai eficace decât controalele efectuate de un singur stat membru.

Articolul 13

(1) Un stat membru identifică în mod independent persoanele pe care intenționează să le propună în vederea unui control simultan. Autoritatea competentă a statului membru respectiv notifică autorității competente a celuilalt stat membru cazurile propuse pentru controale simultane. Acesta comunică motivele care stau la baza opțiunii sale furnizând, în măsura posibilului, informațiile care au condus la această decizie. Acesta specifică perioada în care aceste controale ar trebui efectuate.

(2) Statele membre în cauză decid ulterior dacă doresc să participe la controalele simultane. La primirea unei propuneri de control simultan, autoritatea competentă îi confirmă acordul sau refuzul justificat celeilalte autorități.

(3) Fiecare autoritate competentă numește un reprezentant care este responsabil cu supravegherea și coordonarea operațiunii de control.

(4) În urma unui control simultan, autoritatea competentă informează fără întârziere birourile de legătură pentru accize ale celorlalte state membre cu privire la tehnicile de fraudă pe care le-a identificat în cursul controlului simultan, în cazul în care se consideră că aceste informații prezintă interes deosebit pentru celelalte state membre. De asemenea, autoritățile competente pot informa Comisia cu privire la aceasta.

SECȚIUNEA 5

Cerere de notificare a deciziilor și măsurilor administrative

Articolul 14

La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată, în conformitate cu normele care reglementează notificări similare în vigoare în statul său membru, notifică destinatarului toate deciziile și măsurile administrative adoptate de autoritățile administrative ale statului membru solicitant privind aplicarea legislației în domeniul accizelor, cu excepția celor prevăzute la articolul 5 din Directiva 76/308/CEE a Consiliului din 15 martie 1976 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor rezultând din anumite prelevări, drepturi, taxe și alte măsuri ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO L 73, 19.3.1976, p. 18. Directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Actul de aderare din 2003.

Articolul 15

Cererile de notificare care menționează obiectul deciziei sau al măsurii care urmează să fie notificată, specifică numele, adresa și orice alte informații relevante pentru identificarea destinatarului.

Articolul 16

Autoritatea solicitată informează fără întârziere autoritatea solicitantă cu privire la răspunsul său la cererea de notificare și îi comunică, în special, data transmiterii deciziei sau măsurii către destinatar sau motivul pentru care nu poate transmite informațiile cerute. O cerere nu poate fi refuzată prin invocarea conținutului deciziei sau măsurii care urmează să fie notificată.

CAPITOLUL III

SCHIMB DE INFORMAȚII FĂRĂ CERERE PREALABILĂ

Articolul 17

Fără a aduce atingere dispozițiilor capitolului IV, autoritatea competentă a fiecărui stat membru, prin schimb automat ocazional sau regulat, înaintează informațiile prevăzute la articolul 1 autorității competente a oricărui stat membru în cauză, în următoarele situații:

1. în cazul în care a survenit sau se suspectează că a survenit o neregulă sau o încălcare a legislației în domeniul accizelor în celălalt stat membru;
2. în cazul în care a survenit sau se suspectează că a survenit o neregulă sau o încălcare a legislației în domeniul accizelor pe teritoriul unui stat membru, fapt care poate avea repercusiuni în alt stat membru;
3. în cazul în care există un risc de fraudă sau în cazul pierderii accizelor în alt stat membru.

Articolul 18

Următoarele aspecte se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 34 alineatul (2):

1. categoriile exacte de informații care urmează să fie schimbate;
2. frecvența acestor schimburi;
3. modalitățile practice pentru schimbul de informații.

Fiecare stat membru stabilește dacă va participa la schimbul unei anumite categorii de informații, precum și dacă va face schimb de informații prin schimb automat regulat sau ocazional.

Articolul 19

Autoritățile competente ale statelor membre pot, în orice caz, să își înainteze, fără o cerere prealabilă și prin orice mijloace de schimb spontan, informațiile prevăzute la articolul 1, despre care au cunoștință.

Articolul 20

Statele membre adoptă măsurile administrative și organizatorice necesare pentru a facilita schimburile prevăzute de prezentul capitol.

Articolul 21

Un stat membru nu poate fi obligat, în scopul punerii în aplicare a dispozițiilor prezentului capitol, să impună noi obligații persoanelor în vederea obținerii de informații sau să își asume sarcini administrative excesive.

CAPITOLUL IV

STOCAREA ȘI SCHIMBUL DE INFORMAȚII SPECIFICE
TRANZACȚIILOR INTRACOMUNITARE

Articolul 22

- (1) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru dispune de o bază de date electronice care conține următoarele registre:
 - (a) un registru al persoanelor care sunt antrepozitari autorizați sau comercianți înregistrați ca plătitori de accize, în sensul articolului 4 literele (a) și (d) din Directiva 92/12/CEE;
 - (b) un registru al unităților autorizate ca antrepozite fiscale.
- (2) Registrul cuprinde următoarele informații puse la dispoziția altor state membre:
 - (a) numărul de identificare emis de autoritatea competentă pentru persoana sau unitățile în cauză;
 - (b) numele și adresa persoanei sau unităților;
 - (c) categoria și nomenclatura combinată aferentă produselor supuse accizelor ale produselor care pot fi deținute sau primite de persoana respectivă sau care pot fi deținute sau primite în aceste unități;
 - (d) identificarea biroului central de legătură sau a biroului pentru accize, de la care pot fi obținute informații suplimentare;
 - (e) data emiterii, modificării și, după caz, data de expirare a valabilității autorizației de antrepozitar autorizat sau comerciant înregistrat;
 - (f) informațiile necesare pentru identificarea persoanelor care și-au asumat obligații în înțelesul articolului 15 alineatul (3) din Directiva 92/12/CEE;

(g) informațiile necesare pentru identificarea persoanelor implicate în mod ocazional în circulația produselor supuse accizelor, în cazul în care aceste informații sunt disponibile.

(3) Fiecare registru național este pusă la dispoziția autorităților competente ale celorlalte state membre doar pentru informații în domeniul accizelor.

(4) Biroul central de legătură sau un departament de legătură din fiecare stat membru se asigură că persoanelor implicate în circulația intracomunitară a produselor supuse accizelor li se permite să obțină confirmarea informațiilor deținute în temeiul prezentului articol.

(5) Informațiile detaliate prevăzute la alineatul (2), modalitățile de introducere și actualizare a registrelor, standardele armonizate pentru înregistrarea numerelor de identificare și colectarea informațiilor necesare pentru identificarea persoanelor și unităților prevăzute la alineatul (2) și modalitățile pentru punerea la dispoziție a datelor cuprinse în registre tuturor statelor membre, în conformitate cu alineatul (3), se definesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 34 alineatul (2).

(6) În cazul în care un agent economic poate fi identificat numai prin intermediul numărului de identificare TVA, se aplică articolul 27 din Regulamentul (CE) nr. 1798/2003.

Articolul 23

(1) Statele membre introduc un sistem de alertă rapidă prin intermediul căruia biroul central de legătură sau un departament de legătură din statul membru de expediere a produselor supuse accizelor poate trimite o informație sau un mesaj de avertizare biroului de legătură din statul membru de destinație, de îndată ce biroul de legătură sau departamentul de legătură deține informațiile AAD și la momentul expedierii produselor. În cadrul acestui schimb de informații, se efectuează o analiză de risc pe baza informațiilor AAD înainte de a trimite un mesaj și, în cazul în care se consideră necesar, după primirea mesajului.

(2) Informațiile care urmează să facă obiectul schimbului și măsurile relevante se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 34 alineatul (2).

Articolul 24

(1) În conformitate cu articolul 5, în timpul sau după circulația produselor supuse accizelor, biroul central de legătură al unui stat membru poate solicita informații de la biroul central de legătură sau de la un departament de legătură al altui stat membru. În scopul schimbului de informații, se efectuează o analiză de risc,

pe baza informațiilor AAD sau SAAD, înainte de a trimite cererea și, în cazul în care se consideră necesar, după primirea cererii.

(2) Schimbul de informații prevăzute la alineatul (1) se desfășoară pe baza unui document standard de verificare privind circulația produselor în cauză. Forma și conținutul acestui document și modalitățile schimbului de informații se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 34 alineatul (2).

(3) Autoritățile relevante ale statului membru în care este stabilit expeditorul produselor supuse accizelor poate acorda asistență, utilizând documentul menționat la alineatul (2), în cazul în care expeditorul respectiv nu primește exemplarul 3 al AAD sau SAAD, iar acesta a utilizat toate mijloacele care îi stau la dispoziție pentru a obține dovada că circulația produselor respective a fost autorizată. În cazul în care se acordă asistență, expeditorul nu este scutit de plata obligațiilor fiscale.

Autoritățile relevante ale statului membru de destinație fac toate eforturile pentru a da curs oricărei cereri care le este adresată de către autoritățile relevante ale statului membru de care aparține expeditorul în cadrul asistenței pe care o furnizează.

Articolul 25

(1) În cazul în care monitorizarea circulației și supravegherea produselor supuse accizelor se desfășoară prin intermediul unui sistem computerizat, autoritatea competentă a fiecărui stat membru stochează și prelucrează informațiile în acest sistem.

Informațiile se păstrează timp de cel puțin trei ani de la sfârșitul anului calendaristic în care a avut loc circulația produselor, pentru a putea fi utilizate în cadrul procedurilor prevăzute de prezentul regulament.

(2) Statele membre se asigură că informațiile stocate în sistem sunt actualizate, complete și corecte.

CAPITOLUL V

RELAȚII CU COMISIA

Articolul 26

(1) Statele membre și Comisia examinează și evaluează funcționarea sistemului de cooperare administrativă prevăzut de prezentul regulament. În sensul aplicării dispozițiilor prezentului articol, Comisia centralizează experiența statelor membre în scopul de a îmbunătăți funcționarea sistemului respectiv. În acest sens, informațiile furnizate de statele membre nu conțin date individuale sau cu caracter personal.

(2) Statele membre comunică Comisiei toate informațiile disponibile, relevante pentru aplicarea prezentului regulament, inclusiv orice date statistice necesare pentru evaluarea punerii în aplicare a acestuia. Datele statistice relevante se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 34 alineatul (2) și se comunică numai în măsura în care sunt disponibile, iar comunicarea nu implică sarcini administrative nejustificate.

(3) Statele membre comunică Comisiei orice informații disponibile privind metodele sau practicile utilizate sau despre care se suspectează că au fost utilizate pentru a încălca legislația în domeniul accizelor, care au indicat neajunsuri sau lacune în funcționarea sistemului de cooperare administrativă prevăzut de prezentul regulament, în cazul în care se consideră că aceste informații prezintă un interes deosebit pentru alte state membre.

(4) În scopul evaluării eficacității acestui sistem de cooperare administrativă în combaterea evaziunii fiscale și a fraudei fiscale, statele membre pot transmite Comisiei orice alte informații disponibile, prevăzute la articolul 1.

(5) Comisia transmite informațiile prevăzute la alineatele (2), (3) și (4) celorlalte state membre în cauză.

CAPITOLUL VI

RELAȚII CU ȚĂRILE TERȚE

Articolul 27

(1) În cazul în care autoritatea competentă a unui stat membru primește informații de la o țară terță, autoritatea respectivă poate transmite informațiile autorităților competente ale oricărui state membre care ar putea fi interesate de acestea și, în orice caz, tuturor celor care le solicită, în măsura în care acordurile de asistență cu țara terță respectivă permit acest lucru. Informațiile pot fi transmise și Comisiei, ori de câte ori prezintă interes pentru aceasta.

(2) Cu condiția ca țara terță respectivă să își asume un angajament legal de a furniza asistența necesară pentru obținerea dovezilor privind caracterul neregulat al tranzacțiilor care par să contravină legislației în domeniul accizelor, informațiile obținute în cadrul prezentului regulament pot fi comunicate țărilor terțe respective, cu acordul autorităților competente care au furnizat informațiile, în conformitate cu dispozițiile lor de interne care se aplică în cazul comunicării datelor cu caracter personal țărilor terțe.

CAPITOLUL VII

CONDIȚII CARE REGLEMENTEAZĂ SCHIMBUL DE INFORMAȚII

Articolul 28

Informațiile comunicate în temeiul prezentului regulament sunt furnizate, în măsura posibilului, prin mijloace electronice, în

cadrul modalităților care urmează să fie adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 34 alineatul (2).

Articolul 29

Cererile de asistență, inclusiv cererile de notificare și documentele atașate pot fi întocmite în orice limbă asupra căreia au convenit autoritatea solicitantă și cea solicitată. Cererile respective sunt însoțite de o traducere în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru în care autoritatea solicitată își are sediul numai în situațiile speciale în care autoritatea solicitată prezintă un motiv pentru solicitarea unei astfel de traduceri.

Articolul 30

(1) Autoritatea solicitată dintr-un stat membru îi furnizează autorității solicitante din alt stat membru informațiile prevăzute la articolul 1, cu condiția ca:

(a) numărul și natura cererii de informații din partea autorității solicitante, într-o anumită perioadă, să nu implice sarcini administrative disproporționate pentru autoritatea solicitată;

(b) autoritatea solicitantă să își fi epuizat toate sursele obișnuite de informații pe care le putea utiliza în situația dată pentru a obține informațiile cerute, fără a periclita realizarea obiectivului urmărit.

(2) În cazul în care asistența reciprocă implică probleme deosebite care conduc la costuri exagerate, autoritatea solicitantă și cea solicitată pot conveni asupra unor modalități speciale de rambursare a cheltuielilor în cazurile respective.

(3) Prezentul regulament nu impune obligația de a efectua anchete sau de a furniza informații, în cazul în care legislația sau practicile administrative ale statului membru care ar trebui să furnizeze informațiile nu permit autorității competente să efectueze aceste anchete sau să utilizeze aceste informații în beneficiul altui stat membru.

(4) Autoritatea competentă a unui stat membru poate refuza să înainteze informațiile, în cazul în care, din motive juridice, statul membru solicitant nu este în măsură să furnizeze informații similare.

(5) Furnizarea informațiilor poate fi refuzată, în cazul în care ar putea conduce la dezvăluirea unui secret comercial, industrial sau profesional sau a unui proces comercial ori în cazul în care divulgarea acestor informații ar contraveni ordinii publice.

(6) Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă cu privire la motivele refuzării cererii de asistență. Comisia este, de asemenea, informată anual, în scop statistic, cu privire la categoriile de motive acestor refuzuri.

(7) Se poate adopta un prag minim pentru formularea unei cereri de asistență, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 34 alineatul (2).

Articolul 31

(1) Informațiile comunicate în temeiul prezentului regulament sunt reglementate de obligația păstrării a secretului oficial și beneficiază de protecția care se aplică informațiilor similare atât în temeiul legislației naționale a statului membru care a primit informațiile, cât și al dispozițiilor similare aplicabile autorităților comunitare.

Aceste informații pot fi utilizate pentru stabilirea bazei de evaluare, pentru colectarea sau pentru controlul administrativ al accizelor, pentru monitorizarea circulației produselor supuse accizelor, pentru analizele de risc și pentru anchete.

Informațiile pot fi utilizate în cadrul procedurilor judiciare sau administrative care pot implica sancțiuni, inițiate ca urmare a încălcării legislației fiscale, fără a aduce atingere normelor generale și dispozițiilor legale ce reglementează drepturile acuzaților și martorilor în decursul acestor proceduri.

Informațiile pot fi utilizate și pentru a stabili alte taxe, drepturi și impuneri reglementate de articolul 2 din Directiva 76/308/CEE.

Persoanele acreditate corespunzător de Autoritatea de Acreditare de Securitate a Comisiei pot avea acces la aceste informații, numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru întreținerea și dezvoltarea rețelei CCN/CSI.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritatea competentă a statului membru care furnizează informații permite utilizarea lor în alt scop în statul membru al autorității solicitante, în cazul în care legislația statului membru al autorității solicitate permite utilizarea informațiilor în scopuri similare.

(3) În cazul în care autoritatea solicitantă consideră că informațiile pe care le-a primit de la autoritatea solicitată pot fi utile autorității competente a unui stat membru terț, ea le poate înainta acesteia din urmă. Aceasta informează autoritatea solicitată cu privire la aceasta. Autoritatea solicitată poate comunica informațiile unui stat membru terț, cu acordul prealabil al acestuia.

(4) Statele membre limitează domeniul de aplicare a obligațiilor și drepturilor prevăzute la articolul 10, articolul 11 alineatul (1) și articolele 12 și 21 din Directiva 95/46/CE, în cazul în care este necesar să se protejeze interesele menționate la articolul 13 litera (e) din directiva menționată.

Articolul 32

Rapoartele, declarațiile și orice alte documente sau copii certificate sau extrase ale acestora obținute de funcționarii autorității solicitate și comunicate autorității solicitante în cadrul asistenței prevăzute de prezentul regulament pot fi invocate ca dovadă de către organismele competente ale statului membru al autorității solicitante pe aceeași bază ca în cazul documentelor similare furnizate de altă autoritate a țării respective.

Articolul 33

(1) În sensul aplicării prezentului regulament, un stat membru adoptă toate măsurile necesare pentru:

- (a) a asigura o coordonare internă eficace între autoritățile competente prevăzute la articolul 3;
- (b) a stabili o cooperare directă între autoritățile abilitate în vederea coordonării;
- (c) a asigura buna funcționare a sistemului de schimb de informații prevăzut de prezentul regulament.

(2) Comisia comunică fără întârziere autorității competente a fiecărui stat membru orice informație pe care o primește și pe care este în măsură să o furnizeze.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 34

(1) Comisa este asistată de Comitetul pentru accize instituit în temeiul articolului 24 alineatul (1) din Directiva 92/12/CE.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE este de trei luni.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

Articolul 35

(1) La fiecare cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament și, în special, pe baza informațiilor furnizate de statele membre, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la aplicarea prezentului regulament.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezentul regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 16 noiembrie 2004.

Articolul 36

În cazul în care autoritățile competente încheie acorduri bilaterale cu privire la chestiunile reglementate de prezentul regulament și care nu se referă la cazuri individuale, ele informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Comisia informează, la rândul ei, autoritățile competente ale celorlalte state membre.

Articolul 37

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 iulie 2005.

Pentru Consiliu

Președintele

G. ZALM
